

[Gudme.]

er forholdet det, at vi stadig har et lovforslag fremsat den 8. januar 1974, som med et indhold, der med hensyn til ikrafttrædelsen måske nok burde ændres, siger, at 2½ pct.-afgiften skal ophæves, og der er stadig væk en til vished grænsende formodning for, at der her i tinget er et flertal for at gennemføre denne bestemmelse. Hr. Enggaard har lige sagt noget, der tydede stærkt i den retning, og hr. Glistrup har sagt noget andet, der imidlertid ikke formår at skabe tilstrækkelig tvivl. Det, hr. Glistrup sagde om hugorme og klapperslanger eller brilleslanger, fattede jeg ikke ganske. Jeg forstår ikke, hvilke naturlove det er, der siger, at fordi man udrydder en hugorm, er man nødvendigvis nødt til at indføre en klapper- eller brilleslange; det er der vist ingen grund til.

Men der er altså stadig det, at i skatte- og afgiftsudvalget har der hidtil været flertal for, at der ikke skulle afgives nogen betænkning, og derfor er vi i den situation, vi har været i i 4 måneder, at befolkningen står og venter på at få at vide, om dette lovforslag kan gennemføres, om denne afgift skal betales, eller om den ikke skal betales, og de kan ikke få det at vide. Det er kernen i denne sag, det inderligt utilfredsstillende i, at vi ikke kan få en afklaring på dette ganske enkle spørgsmål.

Derfor må konklusionen for vort vedkommende blive den, at vi anbefaler at stemme for dette forslag til beslutning, selv om vi må erkende, at med datoen den 15. maj er der ikke meget tilbage af denne folketings-samling. Men lidt er bedre end intet, og vi må så sige, at vi må være lykkelige for, at afstemningen om ændringsforslaget før med de 64 mod de 62 stemmer i hvert fald betød, at der bliver nogen mening i det, vi skal til at stemme om.

Jeg vil altså anbefale, at man stemmer for forslaget, således at det pålægges skatte- og afgiftsudvalget inden den 15. maj at afgive betænkning over dette omdiskuterede lovforslag.

Skulle det gå sådan, at dette forslag ikke bliver vedtaget, vil jeg gerne tage tråden op fra det, hr. Enggaard før sagde, og spørge: hvad betyder det egentlig, at venstre, som jo har været misteltenen i denne sag, dette underlige venstre, der hidtil har været enig

med os andre om, at vi skulle have afskaffet afgiften, og som så, da afskaffelsen skulle føres ud i livet, gik hen og kom grus i maskineriet, hvad betyder det, at venstre nu siger, at man vil gennemføre lovforslag nr. 16? Hvornår skal det gennemføres? Hvis vi virkelig skal acceptere — hvilket er beklageligt, men man kan jo blive tvunget til meget i denne verden — at det bliver med ikrafttrædelse den 1. oktober, kan det jo være, vi bliver nødt til det også, og så var det ønskeligt, om befolkningen i hvert fald fik det at vide.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Enggaard, da alt tyder på, at der er lige nøjagtig 6 uger til, at folketetinget skal sendes hjem på sommerferie: er det hensigten fra venstres side, at man positivt vil stemme for sit eget forslag, inden vi den 14. juni rejser hjem på sommerferie? Kan vi bare få svar på det i dag, er vi da et lille stykke videre.

Juul-Madsen (KF):

Da dette forslag var til første behandling den 6. marts, for ca. 7 uger siden, var det forslagsstillernes hensigt, at forslaget skulle gå direkte til anden og sidste behandling. I så fald havde vi opnået en hurtig afklaring på et spørgsmål, som er af afgørende betydning for alt, hvad der er af ejendomshandel og ejendomsomsætning her i landet. Jeg er enig med hr. Risgaard Knudsen i, at man skal tage vidtgående hensyn til arbejdet i udvalgene, men der er også et hensyn at tage til den befolkning, der skal leve efter lovene, og når man fremsætter et forslag den 8. januar og den 6. marts stadig ikke er kommet videre og det drejer sig om et så vitalt område, kan det være rimeligt i en sådan situation at spørge folketetinget, og det var det, vi ønskede. Jeg må også minde om, når hr. Risgaard Knudsen henviser til tidligere afgørelser, at dengang var samtlige partier repræsenteret i udvalgene, i dag er der 11 partier i folketetinget, men der er kun 9 partier repræsenteret i udvalgene.

Dernæst vil jeg gerne have lov til at gøre opmærksom på, at vi i denne forbindelse rent politisk er i den situation, at hvis vi tager valgkampen og valgkampens taler og valgkampens løfter, var der i realiteten på vælgermøderne 6 partier, nemlig de konservative, venstre, de radikale, centrum-demokraterne, fremskridtspartiet og kristeligt